

ZIDOV

GLASILO ZA PITANJA ŽIDOVSTVA

UPRAVA I UREDNIŠTVO: ZAGREB
ILICA BROJ 31, III. KAT

IZLAZI SVAKOG PETKA
RUKOPISI SE NE VRACAJU

PRETPLATA: GOD. 60 D. POLUGOD. 30 D.
CETVRTGOD. 15 D. POJEDINI BROJ 1.50 D.

Predsjednik Weizmann.

(K slavi njegove pedesetgodišnjice).

Balfourova deklaracija. Konferencija Mira. San Remo. Mandat. Ugaono kame- nje u istorijskome bivanju židovskoga naroda; obrati preporodne volje u stvarala što činova obnove. I svaka ova etapa, tako jasno obilježena, tako zamašno po svome značenju, vezana je nerazdružno s imenom Weizmannovo.

HERZL: to je još, u izvjesnom smislu, romantično doba jednoga pokreta: zanos; plamen, od kojega se tali kora galutskih taloga, što se naslagala na dušu, te je ras- kidana trzala; pa se odjednom slobodna nevezana vinula u nematerijske visove, u kojima nema trenja ni teže. Da, i to bješe čin, svijetao i golem: unutrašnji čin, koji je omogućavao spoljašnje, što su docnije došli. Koliko nam je lako, vedro, sunčano bilo od toga... Mladi smo bili; sav narod mlađ, zbaciši sa leđa dva tišućlječa galuta. Herzl: to su uz to, ali za nas tek u drugom redu, bili planovi, politički i ekonomski, velikoga vođe, koji je predskazi- vao tok i način ostvarivanja. Prema Herzlu mi smo imali neposredni odnos ljuba- vi; on se obraćao narodu, budeći ga rije- čima i svojom vedrom vjerom, koju je usa- divao u najbolji dio staroga naroda; pro- metejski nosilac luči skinutih sa nebesa narodnih snova, upaljenih na ognjenom stupu, što no je išao pred narodom kao vođ u Obećanu Zemlju...

WEIZMANN: i on umjetnik, ma da nije pisao literaturu. Biti kovač u kovačnici udesa svoga naroda; užariti masu i kovati je da iskre vrcaju; zagrijati trezvene državnike toliko, te se odlučiše, da stvarno vode brigu o udesu naroda, koji ne može da stavi na vagu međunarodnih omjera sile ništa drugo nego pet tisuća godina narodnog života, etike i kulture: za to valja biti umjetnik i pjesnik. Jer samo umjetnik umije da stvara iz imponderabilijskog svijeta.

Bilo je to g. 1913., na XI. cijonističko- me kongresu u Beču, kad sam ga prvi puta video i slušao. Referirao je o osniva- nju universiteta u Jeruzalimu; mirno i stvarno, kako je dolikovalo profesoru uni- versiteta u Manchesteru. Ali neobično topli ritam zanosa strujao je iz njegova go- vora u salu. Bilo je, kao da se spuštaju na slušaoce ružičaste magle, u koje tonemo i od kojih bivamo lakši. Govor je bio jasan, nekičen; jedva popraćen retor- skim kretnjama; ništa nije podcrtavao; glas se nije dizao i spuštao u umjetnome govorničkome patosu. Čemu to Weizman- nu? Ta drhtao je u riječima, jedva pri- jetno, iskreni patos srca. Zamislite —

tako nam je došaptavala duša tih riječi — zamislite: Universitet, kruna kulturnog djela, ognjište kulturne autonomije. Etapa za etapom; najprije mikrobiološki zavod (ta treba tamaniti malariju) i orijentalistička katedra. Etapa po etapu... a pred nama se — što li smo bili pjesnici! — već kočila zgrada universiteta, negdje na jednome od jeruzalimskih brda, možda su- čelice Bet Hamikdašu...

To je bilo 1913. godine. Danas imamo plan; imamo biblioteku. Ali Universitet još nije podignut. Ipak: ne koči li se pred našim očima na Skopušću brdu?

Rat. Cijonistička organizacija, interte- ritorijalna, raskinuta, veze pretrgnute. Ro- vovi i bodljikave žice i zidovi topovskih metaka raskinuše čovječanstvo. A mi na svim frontovima, s dubokim bolom u du- ši: kakovi ćemo se, i hoćemo li se, opet naći; neće li naš Preporod, jedva uskrsao, rastrgan ležati na bodljikama, preko kojih je čovjek čovjeku slao smrt?

Odjednom nam bi trak svjetla: Balfou- rova deklaracija. Židovske su se legije bo- rile na Galipolju i u Palestini protiv Tu- raka, na istoku je stradavao naš narod, a u isto vrijeme odlanu našem očajanju: vlada Njegova Britanskog Velsčanstva ob- javljuje: »A national home for the Jewish people in Palestine«. Tad još nijesmo zna- li, da je to uspjeh Hajima Weizmanna i Nahuma Sokolova. Tek kašnje smo dozna- li, da su ta dvojica, čija će se imena spo- minjati uvijek jedno uz drugo, trgnuli vod- stvo ne tek cijonističke organizacije, već udesa židovskog naroda, na se. Oni su zajedno ulazili u palaču konferencije Mira u Parizu, tad, kad je u njoj još bilo nešto od Wilsonova duha, duha pjesnika, čiji će se snovi ostvarivati u dalekoj jednoj budućnosti. Ondje su tražili pravo na život za svoj narod. Mi smo drhtali uzbudjeni kao i nekoliko puta kašnje: padale su odluke o našoj sudbini.

O tome ne ću da govorim više na ovo- me mjestu: sve je to živo i neposredno još u nama. Tek kao da je zastrto magla- ma, i kao da te magle nijesu uvijek ružičaste...

I kad ovako стоји pred mnom Hajim Weizmann, velik i ponosan, jakih pleći, što su bile kadre da nose goleme odluke, a ipak ostale nesagnute, sa koljenima, koja ni pred kim nijesu klecali, s očima, u kojima je bio plamen i zahtjev: u meni se nadima osjećaj sreće, što sam sin plemenita, koje stvara, još iz svoje poniženo- sti, ovolike muževe.

I ja se pitam: zašto moj narod ne daje sve, što može i što ima, neka bi ovaj umjetnik mogao da stvara iz svega toga našu narodnu domaću? Hoće li doista, da

mu trgovci i nadničari praktičnosti, s on- kraj i s ovkraj okeana, organizuju »praktičnu« obnovu Palestine, gdje pored toga i prije svega treba da u svemu, što biva ondje, bude zamah oduševljenog i oduhovljenog ritma kučajā žive krvi naroda?

Dobili smo, kako Lloyd George reče Weizmannu u San Remu, svoj »start«. Ha- lucim su polazili u Palestinu. Weizmann je video njihov zanos na djelu i njihovo tih herojsko pregaranje. Ali video je u njihovu oku neizrečeni prijekor, što ih se pušta da pate od nehajstva židovskoga galata. Weizmann nije govorio o svome, već je pošao sam da skuplja sredstva za obnovu. I valja reći, da je on spasao djelo obnove svojim putom u Ameriku. On, koji nije pravio ustupke mogućnicima, pravio ih je za volju prijekornih očiju halaca...

Iza toga došao je da polaze račun Kon- gresu. Napadalo ga se. Strjelice principa, dogmi, sasuše se na nj. Nije im se ugibao; nije ni kušao da im ublaži oštricu; nije bio diplomata prema Kongresu; pravio je, kako se kaže, taktičke pogreške. Uzvra- čao je strjelice kovačkim kladivom; za- mjerio se lijevo i desno. Jer u svoj toj buri Kongresa, on je pred sobom video ži- va haluca i živu Palestinu: život, a ne ideologiju. Pa kad je odgovarao, potresalo je to čovjeka, i uzburkalo nutrinu i na- pelo živce. Niko se nije mogao oteti spo- noma njegovih riječi; a nije govorio go- vorničkim patosom, tek je stankama pod- crtavao misli. Glas mu je sordiniran; ne zvoni i ne ori se, ne deklamuje. Ruka mu izrazito popraćuje riječi, govor i sama. U svakoj riječi i svakoj kretnji nervi, su- spregnuta strastvenost plemstva rase, umjetnika. Vidi se: pati; pati u svome po- nosu i u svojoj golemoj odgovornosti, pati od govora, retorski dobro sastavljenih, punih principa, a nepravednih prema njemu, kome je živi čovjek i živa zemlja svetija od načela, što ih je, jednak radikalno kao sad njegova opozicija, i on nekad na- glašavao.

Ne izražava mu se povjerenje jednodu- šno. Kongres je borben. Ali svi osjećaju i znaju, da nema nikoga, ko bi ga nadomje- stio. I on sam to zna, svjesno; on to i ka- že (iako ne u plenumu Kongresa). Vod!

Ostaje i ustraje. Za čas mu nervi po- puste; ali u drugome času oni se trgoše. Ponosan i snažan stoji pred nama. Lijep ili ne? Niko ne bi znao pravo da kaže. Višok i elegantan, u licu i u očima otme- nost velike misaone i stvaralačke duše; li- jep po plemenštini rase, olicene u njemu kao svome predstavniku.

U dna srdaca daju mu svi, svi bez izu- zetka, svoje povjerenje; i oni, te su go- vorili, i oni, te su glasadi protiv njega.

Kao vod ostavlja kongres. Da radi; da i daje bude slugom svoga naroda.

Shvatimo dobro: ne dajmo da se lomi pod bremenom teških briga i odgovornosti.

Jer židovski narod nema još jednoga Hajima Weizmanna.

Aleksandar Licht.

Hanuka.

U međusobnom odnosu naroda nema harmonija, već su i vodje odlučni borbeni momenti. Mekušni i slabici narodi bivaju uništeni i podjarmeni, no i u historiji osebujan je, slučaj židovskog naroda čije su čestice razasute po cijelome svijetu.

Ipak je interesantno, da su ove čestice sačuvale neko centrifugalno vibriranje, neku nostalгију svojoj staroj domovini. I prolazili su vijekovi, a da ova nostalгија nije poprimila odredjene forme, dok se nije pojavio na obzoru čovjek makabejskog kova Teodor Herzl, koji je snažnom rukom u menoru židovskog naroda utaknuo prvu luč.

I Židovi su u tminu galata prvi puta progledali. Vidjeli su pred sobom cilj, koji se pokriva sa unutarnjom čežnjom pre-sadjenom tradicijom u srce naroda, cilj, koji je po veličini svoje zamisli bio vrijedan svake žrtve i samoprijegora.

Po Herzlu stvorena cijonistička organizacija stvarala je i stvara preduvjete za ostvaranje velikoga narodnoga idealja, pa je ona sa svojim neumornim i uspješnim radom besumnjivo pripalila drugu luč menore. Interesantno je, da je treća luč napljena po nežidovu, Balfouru, koji je svojom deklaracijom znao pribaviti u Savetu Naroda priznanje legaliteta našim narodnim aspiracijama na narodnu domaću u Palestini.

No sa svim tim uspjesima ostali smo još uvijek u galatu, daleko od ostvarenja naših težnja. Trebalo je naći praktičnoga puta, koji bi židovski živi organizam spajao s palestinskom grudom, koji bi u praksi privadjao idejnu zamisao realnom ostvarenju. Trebalo je sitnog realističkoga rada u samoj Palestini, kako bi se u Palestini stvorili preduvjeti za imigraciju i iz zemlje otaca stvorio rezervoar, koji je kada da u sebe primi veći broj imigranata.

I Židovi trgovci i sa zvanjima, nevezanim o zemlji, kojima nitko ne bi prip-

sao mogućnost, da praktički obave poslove poljodjelstva, dokazali su svjetu, da su u stanju, da se žrtvuju, da na sebe preuzmu dužnosti najtežeg pionirstva, kad se radi o ostvarenju narodnog idealja. Došli su u zemlju halucim i halucot, koji su nesumnjivo stekli prav, o da u menoru židovskog naroda zataknu četvrtu i petu luč.

Mi smo stekli praktički dodir sa zemljom naših otaca, ali će još proći dosta vremena, dok će naša makabejska djelatnost dići do ostvarenja.

I slaveći u svojim domovinama svečanost Hanuke, mora da nam uvijek lebdi pred očima, da menora židovskog naroda još uvijek nije potpuna rasvjetljena i da će trebati mnogo ustrajnog zajedničkoga rada galata i Palestine, kako bi se makabejskom žilavosti otpočeti rad doveo do ostvarenja.

U tom radu treba da sudjeluje židovstvo cijelog svijeta bez razlike naziranja na aktuelna pitanja židovstva i ne bi smjelo da bude Židova, koji ne bi doprinio narodni porez za obnovu naše domaje.

Svječići Hanuke neka uvijek nanovo pročiste srca našega naroda, kako bi bez predrasude, bez skepticizma spoznao važnost velikog doba, u kojem se možda za uvijek odlučuje sudsina židovskog naroda.

Požrtvovnost Makabejaca neka nam služi uzorom i neka u nama učvrsti spoznaju, da se veliki uspjesi naroda ne mogu polučivati bez snažnoga i upornoša saradivanja svih narodnih čestica. Zar da djelo, na kojem od četvrt vijeka amodradimo ne bude izvršeno, jer nam je usred rada usfalila ustrajnost i snaga za finansijskom žrtvom? Danas, kada je ostvarenje našeg idealja u prvom redu ovino o mogućnosti skupljanja finansijskih sredstava, kad su odstranjene u glavnom sve druge poteškoće, zar da ne smognemo žrtvu, kojom bismo mogli pripaliti daljnju luč menore?

Makabejsko nas doba neka podsjeti na pripravnost, da velikim žrtvama ostvarimo naš san za osvajanjem zemlje naših otaca, a židovska narodna sreća zasijat će tek onda, kad će renesansa našega naroda biti potpuna i kada će na palestinskom tlu potpuno zasvjetliti menora židovskog naroda.

M. H.

jevrejski govore, i samo jevrejski, jer ne znaju drugoga jezika, ili kad čujete, gdje se djeca na jevrejskom jeziku igraju, draž, svadaju, — osjećate, rekli vi štograd hoćete, osjećate život. To nije razgovor članova kakvoga društva za širenje jevrejskoga jezika. A k tome smo imali i tako reći borbu zbog jevrejskoga jezika s »Hilfsvereinom«. To je doduše vrlo malo prema borbi živoga naroda za svoj jezik. No glavno je, da je bilo života. Znak, da je našim priateljima u zemljama galata bilo vrlo stalo do toga. I ne zaludu.

Ako se čovjek, kako se veli, očituje u stilu, nacija zaciјelo u jeziku. Naš jevrejski jezik u Palestini, jasno je ogledalo našega života u Palestini. A u tom ogledalu najjasnije vidimo, kako su velike poteškoće u našemu stvaranju, poteškoće što izlaze iz našega vlastitoga ja, iz našega unutarnjega duševnog galata.

Gore je bilo rečeno, da se rad organski počinje da veže s jezikom. No poče-

Keren Hajesod.

Mobilizacija Keren Hajesoda u Evropi. Direktorij Keren Hajesoda u Londonu priposao nam je slijedeći cirkular, da ga objelodanimo:

Zemaljskim organizacijama Keren Hajesoda u Evropi!

Na upravo održanoj sjednici Akcionog Komiteja, raspravljalo se temeljito o potrebama palestinskog rada kao i o uspješima i radu K. H. Stvoren je slijedeći zaključak:

»Da se osigura nesmetano i plodonosno provedenje budžeta, kako ga je za Erec Izrael ustanovio kongres, izrazuje A. K. želju, da se u svim zemljama Evrope smjesta provede akcija za K. H. Intenzitet njen mora da bude tolik, da ova akcija osigura pokriće palestinskog budžeta barem za tri mjeseca. U tu svrhu treba u svim zemljama Evrope neminovno mobilizirati sve sile, da se ova akcija smješta uzmogne provesti.«

Ovaj zaključak stavljamo ovime svim K. H. odborima do znanja, naglašujući svu njegovu ozbiljnost i važnost.

XIII. je cijonistički kongres dozvolio za rad u Palestini ukupni budžet u iznosu od 531.000. Od tog spada 397.000 na redovite izdatke, a 134.000 na kredite i investicije. Da se ovaj budžet u okviru rada za Palestinu uzmogne provesti, moraju se dohoci Keren Hajesoda znatno uvećati.

Akcije u prekomorskim zemljama provadja direktorij K. H. i odnosne zemaljske organizacije. Naš apel upravljen je u prvom redu na evropske zemlje. Usprkos teškog gospodarskog položaja u velikom dijelu ovih zemalja, morat će se prihodi K. H. vrlo uvećati, inače će biti zapriječen nesmetani nastavak rada u Palestini. Samo ako će Keren Hajesodu biti moguće, da izvrši ono, što mu je odredjeno u budžetu, stvorit će se dovoljno radnih prilika u Palestini, moći će se kulturni i gospodarski rad u dosadanjoj mjeri, nastaviti. Ako mu to ne uspije, doći će do reakcija, koje će ugroziti i politički položaj.

Direktorij Keren Hajesoda pripravio je sve potrebito, da u evropske zemlje odašalje posebne delegate, koji će pomagati kod organizacije rada.

tač je težak i tako malen, da se to lakše nagadja, nego osjeća. Dosta je da se veli, te se gotovo i ne opaža, da bi tu morao postojati neki savez. Pa i odakle da i nastane ovaki osjećaj, gdje se tako malo, a ne pretjeruje se, ako se kaže: uopće ne osjeća potreba vlastitoga rada? Ne samo o jednostavnom palestinskom naselju, nego i o duševnom centru može se tako lijepo misliti, govoriti, pisati bez ikakoga židovskog rada, ili s toliko, koliko je potrebno, te obično poduzeće dobije svečani zadah. Glavno je, da Židovi imaju dobru zaradu i mirni život, te se uzmognu baviti torom, znanosti i dobrim djelima. Nije čudo, da se našao ideal, možda još srećniji, da se našao pisac, koji je proročkim okom otkrio, da je Palestina zemlja za turiste, da će se od toga dobro živjeti, to znači jednostavno, da će Palestina biti u neku ruku velik hotel. Nije li to možda dobra zasluga za židovski narod? Kraj takvih pojmoveva o tome, što u Palestini tražimo

A. D. Gordou:

Pisma iz Palestine.

Četvrti pismo.

III.

Isto je i s našim jezikom. Teško nam je učiti raditi, — a ništa lakše učiti govoriti. Ipak učimo, to nam pokazuje što život, ili makar samo kapljica života znači. Kako vidite, prijatelji, nije mi na pameti da vam stvari ljepše prikažem. Ne ču da vam pričam, da u Palestini naš jezik živi, da se ovdje samo jevrejski govor. Srazmerno se govoriti malo jevrejski, a jezik još nije zapravo živ i prav. A ipak — jezik raste, to je fakat. Ne samo da se u školama jevrejski podučava, ne samo da se skupštine, prikazivanja, referati jevrejski drže, — i u svakidnevnom životu širi se jevrejski sve više, govoriti se sve više i bolje. A kad čujete da djeca — a te imaju ovdje vrlo mnogo, sve više — s majkom

S druge strane očekujemo, da će K. H. sve svoje sile koncentrirati na rad, te se nadamo potpunom uspjehu njegovih nastojanja.

Direktorij Keren Hajesoda.

IZVJEŠTAJ KEREN HAJESODA.

Amerika. Kako iz New-Yorka javljaju, vijećao je ondjašnji direktorij K. H. o izborima za Keren Hajesod Council Amerike. Zaključeno je, da 200 plaćaoca K. H. biraju po jednog zastupnika. Svakog, tko je do kraja juna 1923. uplatio barem 25 dolara ima pravo glasa. Izbori će se vršiti u pojedinim općinama; manje će se sastavljati u jedan izborni okrug. Stalni činevnici, direktorij kao i upravni odbor bit će odsele izabrani po »National Councilu« K. H. Prvom sastanku Councila prisustovati će i dr. Weizmann.

Nastojanje je, da se dosada potpisane svote uberi. U New-Yorku određena su dva tjedna, u kojima će se svi radenici Keren Hajesoda baviti samo ubiranjem ovih svota.

Keren Hajesod akcija u Bostonu nastavlja se energično. Od fiksiranih 100.000 dolara ubrana je već polovica. Engleska štampa Bostona simpatijom prati uspjehe K. H. akcije. Bostonski »Post« pozivlje u svom uvodnom članku Jevreje, da samoporezovanjem omoguće izgradnju Palestine. Ističe, da ovu izgradnju podupiru svi uvaženi Jevreji svijeta.

Beč. K. H. akcija u Beču, o kojoj smo već izvjetili, energično se nastavlja. Dr. Goldmann održao je nekoliko skupština. Osim toga stavio je svoje sile u službu Keren Hajesoda i Wassermann, direktor njemačke banke u Berlinu. Držao je u užem krugu jevr. finansijera i vеleindustrijalaca, a i pred širim auditorijem, nekoliko predavanja o palestinskom problemu. Direktor Wassermann dao je bečkoj K. H. akciji nov jak impulz, pa je u krugovima, koji su dosada stajali postrance, pobudio interesa za palestinski problem.

Palestina. I u Jeruzolimu započeo je rad za K. H. Pristupilo je 100 osoba s 460 funti. Najmanji doprinos iznosi 1 funtu. Odbor K. H. započet će doskora s radom i u ostalim gradovima Palestine.

Wilna. Pod predsjedanjem nadrabina senatora Rubinstein-a održan je dogovor K. H.-radenika. Zaključeno je, da se rad oko K. H. provede s najvećom energijom.

— može li da postoji živa, prirodna veza između našega života i rada i jezika. Kako novi, zasebni pojmovi, misli, mogu da na tom tlu rastu, kakvi novi duševni poticaji, što traže posebnih sredstava za izričaj? Naprotiv, da vas upoznam životom naših velikih kolonija, vidjeli biste, da li je išta stvoreno u cijelome njihovom životu i stvaranju, što bi imalo novi, jevrejski karakter. Uistinu govore žargon (onaj dio mlade generacije, koji je ostao u zemlji govoriti nešto jevrejski), jer je cito njihov život neki žargon. To je život, koji se dobro može karakterizirati time, te nije ni ono malo djece kolonista moglo da o sebe veže. Mlada je generacija tako puna toga života, da je od velike česti otišla, da potraži njegove glavne elemente, t. zv. franke, napoleone, dolare, funte, samo, gdje ih lakše stiže — u Ameriku, Afriku, Australiju i t. d.

Više govore jevrejski radnici, a još više radnice. Interesantno jest, da djevojke,

jom. Iz izvještaja zastupnika raznih staleža razabralo se, da je raspoloženje za K. H. vrlo povođeno. Moglo bi se sabrati znatne svote, kad bi bilo dovoljno sabirača na raspolaganju. Početak akcije ustanovljen je za 20. novembra.

Specifikacija u oktobru unišlih svota:

1. Sjedinjene Države	£ 8.950
2. Holandija	3.580
3. Čehoslovačka	951
4. Poljska	805
5. Litavska	606
6. Brazilija	403
7. Engleska	400
8. Tunis	322
9. Austrija	310
10. Bugarska	267
11. Bukovina	200
12. Alzacija	194
13. Besarabija	160
14. Ruski Merkas	160
15. Estlandija	137
16. Letlandija	84
17. Švedska	78
18. Istočna Galicija	53
19. Istočna Indija	50
20. Finska	42
21. Mezopotamija	40
22. Argentina	35
23. Danska	35
24. Jugoslavija	25
25. Transilvanija	15
26. Ostale zemlje	1.364

Ukupno £ 19.359

Ukupna svota, što je unišla do 31. oktobra 1923. iznosi £ 1.095.422.

Iz židovskog i cijonističkog svijeta.

50. godišnjica dra. Weizmanna. Predsjednik cijonističke organizacije dr. Haim Weizmann slavio je dne 27. novembra svoj 50. rođendan. Taj dan upotrijebit će židovski narod, da iskaže dr. Weizmannu osjećaje zahvalnosti i poštovanja, a naročito cijonistička organizacija, čiji je vodja.

Dr. Weizmann rodio se 27. novembra 1873. u malome mjestu kraj Pinska, ali je odrasao i odgojen u Pinsku. Kasnije studirao je kemiju u Njemačkoj, te je u Berlinu bio članom prvoga ruskog cijonističkog društva. Nakon svršenih nauka

koje nijesu nikada polazile heder, brže uče jevrejski, i općenito radije govore jevrejski nego muška omladina. Tek ovdje, u životu radnika, počinje se sanjati o vezi života, što se traži, i jevrejskoga jezika. Ovdje se nešto traži, a negdje iz dubine može da se osjeti život. No zasada je još daleki san, dalek, kao život, što se traži. Rad, jezik — to je narod, čovjek. Rad nam je težak, jezik nam je težak, jer je teško, teško stvoriti novoga čovjeka, sebe na novo stvoriti. To je možda najveće što se traži, no i najteže. I zato i nije čudo, da oni što traže ne vide uvihek lako čvrstu vezu između tih triju stvari, čovjeka, rada i jezika, i da ne spoznaju, te je to jedan organski život, pa da škodi svima, cijelome životu, ako se posvećuje jednome, ili dvjema tih elemenata na štetu ostalih.

(Svršit će se).

postao je privatni docent u Genevi a kasnije imenovan je profesorom na univerzitetu u Manchesteru, gdje je predavao do časa, kad ga je njegova politička, zadatak prisilila da se preseli u London.

Dr. Weizmann već je rano igrao važnu ulogu u cijonističkom pokretu. Bio je vrlo uvažen član demokratske frakcije, koja je tvorena na V. kongresu, a koja je tražila budjenje i njegu produktivnih slika naroda. Nakon smrti Herzla igrao je Weizmann veliku ulogu u pokretu. On je naročito zastupao smjer praktičnoga rada u Palestini, a da nikad nije osporavao važnost političkog rada. Njegov program bila je sinteza ovih smjera. Dr. Weizmann bio je gotovo na svim kongresima predsjednik permanentnog odbora, a na bečkom kongresu držao je referat o osnutku židovskog univerziteta. Za vrijeme rata uspješno mu je da zainteresuje engleske političare za cijonistički pokret, a posljedica toga bila je Balfourova deklaracija. Iza toga pošao je u Palestinu kao vodja oficijelno priznate cijonističke komisije. Godišnja konferencija u Londonu izabrala ga je predsjednikom cijonističke organizacije, a XII. i XIII. kongres potvrdili su taj izbor. Zadnjih godina, nakon što mu je uspješno ishoditi potvrdu mandata, bavi se namaknućem sredstava za Keren Hajesod. Još je svima u živoj uspomeni njegov prošlogodišnji rad u Americi. Ovi se dana ponovno ukrcao za put u Ameriku, da ondje inicira ovugodišnju kampanju.

Nathan Straus u Palestini. Prema jednom jeruzolimskom telegramu otputovao je 20. oktobra iz New-Yorka Mr. Nathan Straus, da pohodi Palestinu. (Kako je poznato, pohodio je Mr. Straus Palestinu već prije 14 godina, te je tom prilikom osnovao pučku kuhinju, koja je isprva dijelila dnevno 300 obroka, no vremenom se tako razvila, da danas posluje u dva odjeljenja, u starom gradu i u Mea Šearim. Siromasima besplatno podjeljuje dnevno oko 2000 obroka. Za rata upravlja je kuhinjom Joint, no od jula 1920. skrbi se za nju opet Mr. Straus. Na grobu Rahelinom kupio je Mr. Straus zemljište, da tamio u jednom vrtu osigura hodočasnicima zadnji počin. Nedavno je ponovno potvrdio potrebiti budget sa zamolbom, da se s gradnjom što prije započne.) Kako »Doar Hajom« javlja nije isključeno da će zajedno sa svojim bratom prisjeti i Mr. Oscar Straus, bivši američki poslanik u Turskoj.

U Palestini sprema se doček dostoјan ovih gostova.

Times o palestinskoj vladi. U jednom oduljem članku u svojem broju od 14. novembra raspravljala je »Times« i korespondenci vojvode od Devonshira i Sir Herberta Samuela. Medju inim ističe Times, da je zaključak Colonial Office bio jedino mogući. Kao odgovoran regent Palestine, dužna je Engleska, da njome upravlja. To je jedna elementarna obveza, koju je Engleska sebi, palestincima i Evropi dužna da izvrši. Internacionala je to obveza, koju je Engleska preuzeila mandatom. Times nastavlja ovako:

»Nije od potrebe, da se ponovi, da mandat bazira na Balfourovu deklaraciju od novembra 1917., koja jevrejskom narodu garantira osnutak narodne domaje, no tako da gradjanska i religiozna prava ne-jevrejskog dijela pučanstva ne budu po-

vrijedjena. Engleska vlada kao i High Commissioner učinili su sve, da ovu politiku nepristrano provedu, e bi time uvjerili sve stranke, da je zbilja na ovaj način provlačaju. No Arapi, ili da govorimo u stilu g. kolonijalnog sekretara, najglasniji dijelovi arapskog pučanstva nisu se o tome dali uvjeriti. Oni suminjavaju, da politika deklaracije i mandata ide za tim, da Jevrejima osigura gospodstvo. U osobitoj mjeri preduđuje njihovu mržnju useljivanje Jevreja, što je napokon i shvatljivo. U svim svojim planovima vlada je nastojala, da otstrani ovu bojazan, a napose time, što je Arapima htjela pružiti mogućnost kontrole nad imigracijom. O fijasku Legislativ Councila i Advisory Councila već smo izvjestili. Bijela knjiga daje nam službeni protokol o slomu plana glede osnutka jedne Arab Agency. Ovoj su korporaciji bile namijenjene iste privilegije i isti statut, kako ga ima već osnovana Jewish Agency. Jewish Agency ne djeluje štetno po arapske interese, no nepovjerenje s kojim je Arapi promatraju, razumljivo je. U njihovim očima je ona dokaz favorizovanja Jevreja. Ukinuti je, nije bilo moguće, stoga je vlada nastojala, da joj s osnutkom Arab Agency stvori protutežu. Na početku prošlog mjeseca priopćio je High Commissioner ovaj prijedlog arapskim predstavnicima pomnijivim i jednostavnim govorom. Rekao je, da Agency ne će biti zakonodavna korporacija, no da će u svim važnijim legilativnim pitanjima biti upitana za savjet. Saopćio im je, da će ih se u svako doba, na njihovu želju rado primiti u Legislativ ili u Advisory Council, no sve su im nade užaludne, ako bi se nadali, da će se na ustavu išta izmijeniti. Oni, koji očekuju kakvu obavijest u tome smjeru, varaju se. Svoj članak zaključuje Times riječima, da vlada do drugog zaključka nije mogla a niti smjela doći, jedini je mogao biti taj, da Palestiniom upravlja prema obvezama mandata. Times konačno pozivlje vladu, da ostane kod politike, kako ju je ustvrdila u pismu vojvode od Devonshire i u govoru Sir Herbert Samuela. U toj politici ne smije da bude labava, niti smije da pokaže znakove nesigurnosti.

Godišnji izvještaj Economic Boarda za Palestinu. Za 21. novembra bila je sazvana treća glavna skupština Economic Boarda u Londonu. Predsjedao je Sir Alfred Mond. Kako se iz izvještaja razabire, postigao je garancioni fond, kojeg je board na želju palestinske vlade osnovao, već 2.721 funti. Board nastaviti će i ove godine svoju djelatnost kao londonski zastupnik Palestine Corporation limited, Palestine Salt co. i Centralne banke kooperativnih instituta.

Palestinska izložba u Moskvi. Gospodarsko-znanstveni odbor sovjetske Rusije izdao je palestinskoj izložbi u Moskvi slijedeće uvjerenje:

„Ispitna komisija sveruske izložbe potvrđuje ovime, da su izlagaci palestinske jevrejske federacije velikom krugu interesnata dali mogućnost, da upoznaju gospodarstvo. Palestinski je paviljon izazavao veliki interes i pažnju pohadjača izložbe. Mnoge vrste palestinske vegetacije od velike su važnosti po rusko gospodarstvo. Izbor vrsta priznajemo svrsishodnim, te smo među njima konstatirali ponajbolje odlike sredozemske flore. Eksportna komisija za sjemenje i selekcije izražuje palestinskim radničkim organizacijama i

agronomima, koji su izložbom upravljali, zbog toga svoju najdublju harnost.“

Ben Gorion priposlao je odboru za radničku Palestinu opširan izvještaj, iz kojeg donašamo slijedeće:

„Naša je izložba ispunila svoju misiju na neočekivan način. Tisuće ljudi iz svih krugova i staleža pohodili su je. U hrvama dolazili su seljaci u naš paviljon, te su s vidljivim interesom promatrati proizvode Palestine. Osobito ih je oduševljala pšenica i plodovi palestinskih kolonija. U krugovima stručnjaka izazvala je ova pšenica pravu senzaciju. Autoriteti ruske znanosti pohodili su nas, i uvjerali nas, da takove pšenice nema u Rusiji, a ni u ostaloj Evropi. Na moskovskoj gospodarskoj akademiji držala su se predavanja o kvaliteti naših izložbenih produkata. Iz svih krajeva Rusije došli su profesori i studenti gospodarskih škola, da pogledaju naše proizvode. Škole u Moskvi, Petrogradu, Harkovu, Samari itd. zamolile su probe za njihove zbirke.“

Što je ova izložba značila za Jevreje, teško je opisati. Bila je to utjeha, nuda i ponos. Iz Odese, Petrograda, Kieva, Minska, Harkova došli su Jevreji, da pogledaju ovaj maleni palestinski centar. S velikim zanimanjem informirali su se za kvucot, kooperativne i općene radničke organizacije.

Zemaljska konferencija cijonista Istočne Galicije. Na 18. i 19. novembra održana je u Lavovu zemaljska konferencija cijonista Istočne Galicije. Prisustvovalo je oko 200 delegata. Na ovoj konferenciji istupili su hitahdut iz opće cijonističke organizacije. Inženjer Landau referirao je o kooperaciji svih cijonističkih organizacija zemlje. U svom referatu zahtjevao je uvedenje interfrakcionalnog odbora, koji bi predstavljao radnu zajednicu. Od četiri glavnih govornika govorili su dr. Lesser i dr. Insler protiv separatističkih tendencija hitahduta, dok su zastupnici hitahduta dr. Melzer i Rosenzweig tražili organizaciju, koja bi obuhvatala sve frakcije. Predlog većine, koji bilaši uperen protiv hitahduta, obrazložen je time, što jedinstvena organizacija može samo u tom slučaju postojati, ako zajedničko vodstvo obuhvaća sva pitanja, koliko palestinska, tako i zemaljske politike. Hitahdut tako traže zajednicu samo u pitanjima palestinskim. Većina stvorila je svoj zaključak ponajviše zbog toga, što su sejmski zastupnici hitahduta stvorili posebni klub bez znanja egzekutivne zem. organizacije. Nakon što je primljena rezolucija inženjera Landaua, za koju su se izjavili i mizrahisti, ostavili su zastupnici hitahdut konferenciju. Ovim činom prestali su se smatrati članovima organizacije. U smislu rezolucije osnovan je odbor, koji bi imao provesti zaključke karlsbadskog kongresa. O zemaljskoj politici referirao je dr. Reich, koji je ponovno izabran predsjednikom egzekutive.

Zemaljska konferencija poljskih cijonista. Za 25. i 26. novembra bila je sazvana druga sesija godišnje konferencije poljskih cijonista. O momentanom položaju u cijonizmu referirao je dr. Grünbaum. (Kako je poznato, prva sesija ove konferencije, koja je zasjedala u julu, bavila se samo aktualnim kongresnim pitanjima, dok su ostala pitanja odložena ovoj drugoj sesiji).

Iz Palestine.

Otpor protiv arapske egzekutive. Gradjani Ramlea upravili su slijedeće pismo novinama »Merrat el Šork«: Kako smo saznali, predložili su neki članovi šestog arapskog kongresa, da se prestane s plaćanjem poreza. Vlada je mislila, da ovi ljudi govore ispred naroda, pa predmjevamo, da se strogi način, kako se ubire porez, ima svesti na to. Pošto kongres nije zastupao nas, a niti mi zastupamo mišljenje njegovo, to moramo naglasiti, da se ne slažemo s njegovim prijedlogom gleda sabotaže poreza, pa umoljavamo vladu, da svoje mјere udesi prema ekonomskim potrebama zemlje.

Jedan zastupnik provizorne egzekutive umjerene arapske stranke izjavio je dopisniku I. C. B.-a slijedeće:

Namjeravamo da sazovemo kongres, na kojem bi sudjelovali zastupnici svih gradova zemlje. Prisustvovati će preko stotinu delegata. Za nama stoji veći dio palestinskog pučanstva, a ne, kako kaže Musa paša, samo tri, četiri osobe. Palestinski Arapi siti su one negativne politike, koja iziskuje samo novaca. Nsatojat ćemo, da poboljšamo gospodarski i politički položaj zemlje.

Organ ove nove stranke »Merrat el Šork« piše u jednom svom uvodnom članku ovo:

„Arapska egzekutiva stupila je u život, kad još nije bilo ni Balfourove deklaracije, ni mandata. A što je učinila za vrijeme svog petnaestogodišnjeg djelovanja? Balfourovu deklaraciju i mandat potvrdili su antanta, Savez Naroda i Sjedinjene Države. Kome je dakle ova egzekutiva donijela koristi, što je dobrog donijela narodu? Bili smo pred rat bogat narod, a ona je uništila naše bogatstvo. Imali smo nezaduženo seljaštvo, sada je siromašno i puno dugova. Povjerili smo ovoj egzekutivi zemlju, u kojoj je cvala trgovina, a danas sva trgovina miruje.“

Kongres palestinske arapske nacionalne stranke. Dne 9. novembra održan je u Jeruzalimu kongres palestinske nacionalne arapske stranke. Predsjednikom izabran je poznati šeik al Faruki. S mnogih strana oštro je napadana palestinska arapska egzekutiva. Kongres primio je program, kako su ga ustanovili osnivači stranke.

Donašamo tekst ovog programa, kako ga je objelodanila novoosnovana stranka: „Onaj sloj naroda, koji najviše razumije od politike, predviđa veliku opasnost po narod, kao i gospodarsku i političku tmurnu budućnost. To svjedoči protiv dosadanje negativne politike i trrosti u životnoj borbi. Nova je stranka spoznala, da nacija čeka na oslobođitelja. Stoga pozivlje narod, da bira zastupnike, koji će stvoriti stranku i postaviti program. Zbog toga osnovana je ova stranka pod imenom palestinske nacionalne arapske stranke. Njeni su politički ciljevi:

Prvo: Palestina za arapsko pučanstvo mora da ostane arapskom, slobodna od svakog stranog i cijonističkog prava i utjecaja, pošto je ova zemlja sastavni dio arapskih zemalja.

Druge: arapski je jezik služben u Palestini.

Treće: Ne priznaju se Balfourova deklaracija, palestinski ustav, legislativa, Advisory Council, Arab agency i slične ustanove.

Četvrto: stranka zahtijevat će sastav vlastite demokratske vlade, kao i ustav, koji odgovara duhu i željama pučanstva.

Peto: stranka će zahtijevati osnutak reprezantskog vijeća, kako postoji u svim kulturnim državama. Ovaj council imao bi pravo, da u svim područjima stvara potrebite zakone.

Šesto: stranka će se uvijek boriti za rješenje palestinskog problema; iznijet će tužbe ove zemlje pred cij civilizovani svijet, da izvojni simpatije, da propagira istinu i da probudi interes za zamaštost ovakovih tužba koje ćemo iznijeti u svjetlu historije i pravednosti. Svim zakonitim sredstvima vojevat će stranka kod kuće i u strani za interes naroda razboritim i srednjim načinom predavanjima, brošurama i općom propagandom.

Sedmo: sposobni i prikladni palestinci nači se uposlenja, nikoja se strana sila ne će uzeti u pomoć, izuzev strogog stručnjaka, koje bi bile od potrebe».

Vodje stranke izjavili su, da su voljni saradjivati s administracijom zemlje, no samo u slučaju, da ova bude strogou neutralna i da prestane favorizirati Jevreje.

Zahtjev za općinskim izborima u Palestini. Na jednoj ovdješnjoj skupštini primljena je ova rezolucija: Kako sve općinske uprave u zemlji, a napose uprava grada Jeruzalima, prikraćuju prava jvrejskog pučanstva na nečuven način, jer ne primaju jvrejskih radnika, ne dozvoljavaju uporabe jvrejskog jezika, umanjuju broj jvrejskih činovnika, nadalje zbog toga, što u Jeruzalimu i Tiberiasu Jevreji čine većinu pučanstva, te prema tome i plaćaju većinu poreza, upravlja ova skupština na vladu slijedeću predstavku:

Sadanja su općinska vijeća ustoličena po vojnim oblastima, a i samo civilna vlast, koja je već pred tri godine preuzeila upravu, uvidjela je potrebu, da se ova vijeća izmijene s novim, koje bi pučanstvo izabralo. Za ovu izmijenu nestale su sve oficijelna zapreke, pošto je mandat ratificiran, pa s toga pozivljemo vladu a) da u najkraće vrijeme provede izbore za općinska vijeća, b) da do zaključenja izbora poduzme potrebite mјere, kako bi u općinama i Jevreji došli do svog prava. Skupština upozoruje Vaad Leumi, da posveti svoju pažnju uredbi o općinskim izborima, da se ne prikrate prava jvrejskog pučanstva.

Pobijanje malarije u Palestini. O zdravstvenim opasnostima, koje prijete stanovnicima i useljenicima Palestine, kolaju pretjerana mišljenja, napose što se tiče malarije. Nekoći će nam oficijelni brojevi poslužiti, da ova mišljenja svedemo na pravu mjeru.

O raširenju malarije unutar cijelokupnog pučanstva ne može se kraj sadanjih prilika u zemlji dati iscrpiva statistika. Pouzdana statistika postoji samo za policijske čete, kod kojih se kontroliraju svi lječnički ustanovljeni slučajevi. Kod policijske čete ustanovljeno je za god. 1920. 6.9% malarije. U god. 1921. spao je postotak na 1.9, a u god. 1922. pače na 0.9. Ovdje treba uzeti u obzir, da članovima

policijskih četa nije moguće, da zaobilaze inficirane krajeve, već nasuprot njihovo izvanje još više eksponira od ostalih. Konačno još treba napomenuti, da će vladine mјere za pobijanje malarije, kao i nastojanja Hadase, koja radi u istome pravcu, svoj uspjeh tekar kasnije pokazati, tako da se idućih godina može očekivati potpuno istrijebljenje malarije. To je razumljivo, ako se još uzme u obzir, da pojedine kolonije i gradovi ne će čekati na mјere države, već će iz vlastite inicijative pobijati ovo zlo, pogotovo, kad se to može postići jednostavnim mjerama.

Opskrba grada Tiberiasa elektricitetom. Za preokret mnogih palestinskih građova u držanju spram Ruthenbergovog projekta, značajno je, da n. pr. kod nedavnih pregovora s upravom grada Tiberiasa nije došlo do ikakovih protivština. Kršćansko, koli arapsko pučanstvo pozdravilo je Ruthenbergerov prijedlog glede opskrbe grada s elektrikom velikim oduševljenjem. Cijene struje za rasvjetne svrhe vrlo su niske. Arapski zastupnici gradske uprave izjavili su inženjeru Ruthenbergu, da će mu, u koliko će to biti moguće, rado ići na ruku. Samo će se prije zaključka ugovora posavjetovati s pučanstvom, da izbjegnu kasnijim rekriminacijama, i ako je svima poznato, da su cijene struje vrlo niske. U tu svrhu bilo je predloženo, da se sazove skupština odličnih građana i notabla, koja bi imala izraziti svoje mišljenje o ugovoru. Inženjer Ruthenberg pripravio je već sve predradnje za provedenje ovog plana. Na jednom brežuljku imala bi se sagraditi generatorska stanica od 500 konjskih sila. Jednom sisaljkom opskrbljivao bi se grad Tiberias i njegova okolica pitkom vodom. Treba još napomenuti, da je osnutak ove stanice samo provizoran, do provedenja velikog Ruthenbergovog projekta, kojim bi se iskoristiće vodene snage Jordana. Inženjer Ruthenberg kupio je dosadanje uredjaje grada za proizvodnju električne struje. Time prištedjuje gradska uprava godišnje 500 funti. Nakon potpisa ugovora namjerava inženjer Ruthenberg, da se odmah lati posla, tako da bi se projekt mogao dogovoriti za četiri, pet mjeseci.

Elektrifikacija Jafe. Uprava grada Jafe primila je prijedloge inženjera Rutenberga glede elektrifikacije grada. Arapsko pučanstvo uvidjelo je nakon dugog otpora, koliku to donaša korist gradu, te je s veseljem pozdravilo dan, kad se Jafa prvi put sjala u električnoj rasvjeti. Bilo je to na 16. novembra.

Zajmovi »Halwahe w' Hisachon«. Na posljednjoj sjednici uprave predujmovne štedionice »Halwahe w' Hisachon« zaključeno je, da se osnuje kvara članova, koji već posjeduju gradilišta, no potrebuju kredita za gradnju. Svaki bi član ove kvuce imao dobiti zajam od 400 funti uz 6% ukamaćenje. Ovoj kvuci mogu se priključiti i oni članovi štedionice, koji još gradilišta ne posjeduju, no nakon podjeljenja zajma moraju smjesti da ga kupe. Zajam se ima isključivo kamata amortizirati kroz 12 godina. Kvara brojat će 200 članova.

Sadjenje duhana u Palestini. Kako nam iz Rišonleciona javljaju, tamošnje su se

duhanske kulture u zadnje dvije godine znatno razvile. Velika su područja zasajena duhanom, te odbacuju obilne koristi. Duhan prodan je uz dobru cijenu, tako da su mnogi gajitelji uzeli predujam na žetu iduće zime. Izgledi za budućnost vrlo su povoljni. Na jednoj skupštini sadilaca duhana prikazali su gg. Segal i Meirović u jednom predavanju važnost gajenja duhana. Predložili su, da se pozovu eksperti i agronomi stručnjaci, koji bi ustanovili sve, što je za razvitak duhanskih nasada potrebito.

Novogradnja jeruzolimske gimnazije. Kako je poznato, kupio je pred godinu dana Narodni Fond gradilište prozvano Jinjeria, da tamо sagradi zgradu za jeruzolimsku gimnaziju. Kod natjecanja za planove prvu su nagradu dobili arhitekti Bärwald iz Berlina i Kornberg iz Jeruzolima. Gradjevni je odbor zaključio, da gradnju izvede prema detaljiranim nacrтima arhitekta Kornberga. Za sad će se iz pekunijskih razloga izgraditi samo jedan dio zgrade, tako da se škola smjesti uzmogne smjestiti u vlastitu zgradu. Osnovni će kamen biti postavljen početkom hanuke. Zgrada bi imala biti jedna od najlepših u Jeruzolimu.

Izgradnja jevrejske bolnice u Hajfi. Kako »Doar Hajom« javlja, započet će se doskora izgradnjom jevrejske bolnice u Hajfi. Graditi će se na gradilištu, što ga je baronica Rothschild, još pred rat kupila, a leži između naseobina Jehiel i Nahala. Društvo Manhil preuzet će gradnju uz obročnu otplate troškova. Jedan dio gradjevnih troškova preuzimje baronica Rothschild, dok će preostali dio podmiriti gradjani Hajfe.

Obligacioni zajam P. L. D. C.-a. Kako nam saopćuju spremi P. L. D. C. izdanje 6 postotnih obligacija. Kao jamčevina za ovaj zajam, koji bi imao iznašati 75.000 funti, služe zemljišta i osnovna glavnica P. L. D. C.-a. Zajam će se upotrijebiti za kupovanje zemljišta i izgradnju kuća u Palestini. Prva serija obligacija iznaša 50.000 dolara, a izdaje se u obligacijama po 10, 50 i 100 dolara. Bonovi se isplaćuju god. 1930. Bonove kao i obligacije prima P. L. D. C. kao platežno sredstvo za kupljena zemljišta, kuće i manja gospodarstva. Kao plaćevno sredstvo primaju se i unutar društva »Mešek«, koje su osnovali privatni i P. L. D. C.

Portland cement Co. Ltd. u Hajfi. Ovo društvo posjeduje kapital od £ 125.000, no osigurano je upotpunjene na £ 300.000. Društvo je kupilo 3000 dunama zemljišta sedam kilometara istočno od Hajfe. Iz ovog zemljišta dobit će za fabrikaciju cementa potrebitu glinu i karbonate. Lokalne surovine analizirane su u inozemstvu. Rezultat je analize povoljan. Godišnja produkcija cijeni se na 30.000 tona, a eventualno i na 60.000 tona.

Tvornica čokolade Raanan. Upravitelj tvornice čokolade i konfekata Raanan vratio se iz inozemstva u Palestinu. Na svom putovanju nabavio je nove strojeve, tako da će produkcija odsada stajati na najvišem stepenu tehničkog usavršenja. Društvo Raanan uspjelo je, da svoju glavnicu poveća za znatan iznos. Sprema se, da uveća svoje uredjaje, da tako poveća

produkciu. To čini zbog toga, jer se ustanovilo, da je Palestina povoljno tržište za njene proizvode, a ujedno da bi se i izvoz u susjedne zemlje isplatio.

Export i import Jače u septembru 1923.

Ukupna količina robe, koja je bila uvežena u septembru u Jafu, iznosi 8240 tona, a vrijednost je £ 172.340. Prema tome se uvoz spram prošlog mjeseca povećao za 95 tona u vrijednosti od £ 2001 manje. Od ukupne uvežene robe došlo je 1515 tona u vrijednosti od £ 42.625 iz Egipta, 1536 tona u vrijednosti od £ 25.006 iz Sirije, 110 tona u vrijednosti od £ 2700 bilo je palestinskog podrijetla, dok je ostatak od 5033 tona u vrijednosti od £ 103.750 prispijao iz raznih zemalja.

Izvezlo se 1116 tona u vrijednosti od £ 28.075, dakle spram prošlog mjeseca za 12 tona manje, no vrijednost je izvežene robe za £ 3461 veća. Spram odgovarajućeg mjeseca u prošloj godini izvoz se smanjio za 114 tona.

Iz Jugoslavije

Iz sjednice Radnoga Odbora. Radni je Odbor na svojoj sjednici od 28. ov. mj. nakon rješenja tekućih agenada saslušao izvještaj tajnika o njegovom putovanju u Beograd, Pančevo, Vršac i Novi Sad iz kojega je razabrao, da na žalost neka mesta nijesu shvatila ozbiljnost situacije, te za Keren Hajesod ne doprinašaju u onoj mjeri, koja se može očekivati. Nakon odulje debate Radni je Odbor zaključio, da će se od sad poglavito baviti akcijom za namaknuće sredstava za osnutak jugoslavenske halučke farme u Palestini. Iza toga raspravljaljalo se o šekelskoj akciji, koju treba valjano pripraviti, kako bi njezin uspjeh bio što povoljniji. Konačno izvješćuje upravitelj Palestinskog ureda, da se prijavilo 40 emigranata s molbom, da im se nabave viza. Od tih su 28 iz Bitolja a 12 iz drugih gradova Jugoslavije.

Savez cionista Jugoslavije upravio je dru. Haimu Weizmannu, predsjedniku svjetske cijonističke organizacije, povodom njegove pedesetgodišnjice ovu čestitku:

Gospodinu

Dr. Haimu Weizmannu,

London.

Gospodine predsjednič!

K Vašem 50. rođenom danu šalje Vam Savezni Odbor Saveza cionista Jugoslavije svoje radosne i srdačne čestitke.

Ovaj nam je dan povodom, da Vam damo uvjerenje o svojoj privrženosti i poštivanju i da Vam obećamo te ćemo svim silama uznastojati, kako bismo i m olakšali vodstvo djela tačnim ispunjanjem svojih dužnosti.

Prožeti željom, da židovskome narodu ostane uzdržano Vaše nenadoknadivo vodstvo u istoj neumornoj i neiscrpivoj radnoj snagi kao do sad i da uspije provedenje djela izgradnje, molimo Vas da primite naše odane cijonske pozdrave.

Savez cionista Jugoslavije

Dr. Aleksandar Licht, v. r.

Dr. Alfred Singer, v. r.

Imenovanje vrhovnog rabina. Beogradski rabin g. dr. Isak Alkalaj imenovan je vrhovnim rabinom za Jugoslaviju, te je ovih dana položio u dvoru prigru.

Ivan Schön

U pondjeljak umro je nagom smrti u 65. godini svoga života g. Ivan Schön, član predstojništva zagrebačke bogoštovne općine. Kroz dugi niz godina bio je predstojnik hrama, te je vrlo zdušno i s mnogo ljubavi vršio ovu funkciju. Za vrijeme rata i poslije prevrata razvio je zamašnu djelatnost na karitativnom polju vodeći skrb za židovske ratne izbjeglice. Sprovodu pribivalo je pored brojnog općinstva cijelokupno predstojništvo. Rabin dr. G. Schwarz je u lijepom govoru očrtao djelovanje pokojnika, a u ime predstojništva oprostio se od pokojnika podpredsjednik općine dr. L. Šik.

Predstojništvo bogoštovne općine izdalo je ovu osmrtnicu:

Predstojnik našeg hrama gospodin

Ivan Schön

preminuo je u pondjeljak poslije podne u svojoj 65. godini.

Tradicijama naše vjere iskreno odan, uvijek je nastojao, da doprinese lijepom harmoničkom bogoslužju.

Nezaboravan biti će njegov rad za siromahe i oskudne, kao i njegov zamjerni dar organizacije u svim granama našega dobročinstva.

Na počastnom grobu, koji mu posvećujemo kao mali odušak naše zahvalnosti, tuguje cijela naša općina.

Njegovu smrt čute svi žalosno, koji imaju smisla sa židovstvo i njegove institucije.

Sprovod biti će u srijedu u 3 sata poslije podne sa mrtvačnice na Mirogoju.

Zagreb, 27. studena 1923. 19. kisleva 5684.

Predstojništvo izraelitske bogoštovne općine.

Izvanredna glavna skupština »Židovskog narodnog društva« u Zagrebu. U nedjelju, dne 25. o. mj. održana je izvanredna skupština »Židovskog narodnog društva« u prostorijama židovske bogoštovne općine. Predsjednik g. dr. Hugo Kon pozdravlja brojne prisutne članove te izvješćuje o dosadašnjem radu društva. Ističe da društvo nakon lijepog početnog rada doskora moralo uslijed nedostatka prostorija obustaviti djelovanje. Drži, da su se sad prilike na bolje promjenile i da će se moći uspješno raditi. U debati u oduljenjem govoru Lav Stern razlaže potrebu i mogućnosti rada, a dr. Licht program rada, koji je vrlo obilan. Nakon podijeljenja apsolutorija izabran je ovaj odbor: predsjednik Julio König, potpredsjednici: dr. D. Zwieback i Eugen Berlin, tajnici: dr. Pavao Neuberger i arhit. Lorber, blagajnici: Baruh Feld i Josip Cohen, knjižničari: prof. Semnic, Ž. N. F. komisija: Klara Barmaper, Izrael Mevorah i mag. O. Rosenfeld, odbornici: dr. Rikard Bauer, dr. F. A. Bruck, dr. David Fuhrmann, Ivo Hochsinger, Cezar Gaon, Herlinger Djuro, David Goldberger, Hoffmann

Julijo, Diana Romano, dr. Benno Stein, Zlatko Rosenberg, Ljudevit Lion, Ferdo Schwarz, Silberschein Aleksandar i Schneller Šandor. U nadzorni odbor: dr. Gustav Kraus i Josip Kraus. Nakon prihvata listine dr. Kon sa željom da djelovanje novoga odbora bude uspješno završuje ovu skupštinu.

Večer jevrjeskih pjesama u Sarajevu. U subotu dne 10. o. m. priredilo je Židovsko pjevačko društvo Lira večer jevrejskih pjesama uz sudjelovanje tenorista M. B. Rikova i gdje Štefe Alkalay i g. Adolfa Wienera. Nakon lijepoga govora predsjednika »Lire« g. Maestra otpjevao je g. Rikov niz židovskih pjesama uz pratnju gdje Alkalay i g. Wienera. Večer je vrlo uspjela i bezuvjetno je postigla svoju svrhu, te pobudila interes za židovsku pjesmu i postoji nada, da će se ovakove večeri češće priredjivati.

Osnutak teškoatletske sekcije Makabija u Zagrebu. Saznajemo, da se je dne 30. ovog mjeseca u krilu zagrebačkog Makabija, osnovala teškoatletska sekcija, u koju su pored lijepog broja članova ustupili i nekoliko poznatih i vrsnih atleta. Pročelnikom izabran je potpredsjednik teškoatletskog saveza g. Dragutin Rotschild, a referentom g. Eugen Berger, prokurista Jugofarmacije d. d. u Zagrebu, koji će kao poznati stručnjak imati i tehničko vodstvo sekcije. Nadamo se, da ćemo o ovoj sekciji doskora i više čuti.

Hanuka akademija Makabija u Zagrebu. U nedjelju dne 2. decembra priređuje Gombalačko i sportsko društvo »Makabi« Hanuka akademiju u prostorijama Sokola (Wilsonov trg) s ovim programom: I. dio Mimohod, 2. Paljenje svjećica, 3. Svečano slovo predsjednika, 4. Skupinske proste vježbe muške djece, 5. Igre: a) dječa i naraštaj ženski; b) muška dječa; c) muški naraštaj, 6. Proste vježbe: naraštaj ženski i članice, 7. Simultane ruče — prednjaci zbor, — II. dio: 8. Sistem Proscheck — muško članstvo, 9. Skupinske proste vježbe: naraštaj muški, 10. Mačevanje članova, 11. Devetka članice, 12. Devetka naraštaj muški.

Josipa Sonnenfeld, rođena Adler
Zoltan Sonnenfeld
vjenčani.

Vinkovci, mjeseca novembra 1923.

Našim preplatnicima!

Molimo sve naše preplatnike, koji su u zaostatku s preplatom, da nam čim prije namire istu, jer su potrebe lista velike. Mi do sad nismo povisili cijenu lista, a i ne mislimo to učiniti, jer nam je stalo do toga da svaka židovska kuća uzmogne držati bar jedan židovski list.

Da uzmognemo udovoljiti našim obvezama potrebno je da svi preplatnici odmah namire zaostalu preplatu, a prijatelje našega lista molimo, da nam nadju novih preplatnika.

Novac šalje se na: UPRAVU „ŽIDOVA“ Zagreb, Ilica 31.

UPRAVA „ŽIDOVA“.

Iz Saveza Žid. Oml. Udruž. kralj. SHS. (Ulica 31-III.).

Omladinski Savez nas moli da objelodanimo slijedeća obavještenja:

Uputa za iskaznice i saveznu članarinu.

1. Iskaznice šalju se onim udruženjima i povjerenicima, koji su poslali ispunjene pristupnice.

2. Prva stranica sadrži saveznu iskaznicu, druga iskaznicu udruženja, treća članarinu udruženja (udruženja koja nemaju upisnine, trebaju tu rubriku pročitati), četvrta je za potvrdu savezne članarine i šekela.

3. Blagajnik ima voditi popis članova sa brojem iskaznice.

4. Članarinu upisuje blagajnik u iskaznicu tek onda kad je već njemu uplaćena. Rubrika za šekel ostaje prazna dok ne dodje šekel 5684.

5. Kad blagajnik šalje R. O. saveznu članarinu ima nавести točno brojeve iskaznica onih za koje je članarina uplaćena.

6. Ako netko tokom godine promijeni svoje obitavalište i organizuje se u drugom saveznom udruženju, ima poslati R. O. (org. ref.) svoju iskaznicu, te će mu se preko udruženja dostaviti druga.

SAZIV SAVEZNOG VIJEĆA.

Rađni Odbor sazivlje za 24. i 25. decembra 1923.

izvanredno savezno vijeće u Brodu n/S.

sa evim dnevnim redom:

24. poslije podne 1. Otvorene i pozdrav predsjednika.

2. Izvještaj referata sa diskusijom.

a) tajništvo,

b) organizacioni referat sa ref. za Vojsku,

c) kulturni referat,

d) odgojni referat,

e) financije,

f) sportski referat,

g) »Gideon« »Haaviv«.

3. Komisije.

25. prije podne 4. komisije.

poslije podne 5. Izvještaji i prijedlozi.

6. Eventualije.

Za Radni Odbor

Oto Rechnitzer, v. r., predsjednik.

Egon Goldner, v. r., tajnik.

Udruženje židovske omladine »Degel-Jehuda« u Bjelovaru. Na 18. ovog mjeseca konstituisalo se ovo udruženje, koje se smatralo prekom potrebotom za ovaj grad i tako brojnom omladinom. Pristupilo je odmah oko 50 aktivnih članova, izuzevši srednjoškolce, koji još za sada ne mogu biti aktivnim članovima, jer su vezani o školske propise.

Izabran je slijedeći upravni odbor:

Predsjednik: Haim Montilja, potpredsjednik: Ivo Baut, tajnik I. Joze Weber, tajnik II. Bella Stern, blagajnik i povjerenik Keren Kajemeta Jes. Hetmann, kulturni referent: Ing. Zurel Spiller, uzgojnik: Zdenko Hirsch, sportski: Dane Weiller, glazbeni: Oskar Hirschl, odbornici: Milan Pollak, Dragutin Grünhut i Irena Weiss.

Društvena adresa jest: Bella Stern za Degel-Jehuda, Bjelovar, pa budući da

udruženje želi da stupi u što tjesniju vezu s ostalim, to moli da se svi dopisi šalju na ovaj naslov.

J. W.

Umjetnost.

WOLFSOHN KONCERT.

Dajte nam hleba u živa usta.

Dajte nam pjesmu u živo srce.

Prošlu subotu slavila je židovska pučka pjesma slavlje. Ona je progovorila u Zagrebu po prvi puta širokoj masi, u »zvaničnoj formi«. Recimo tako. Jer si mnogi jedva uzimljive toliko truda, da od sebe upozna ono, o čemu tek po pričanju nešto znade. Masa želi, da joj se sve doneše gotovo, pripravljeno, a tek se onda u njoj budi interes. Tako su mnogi, koji su u subotu slušali židovsku pjesmu uvidjeli, da u židovskoj pjesmi leži neopisiva ljepota, dubina i vrijednost. Židovska je pučka pjesma dragocjenost, čiju vrijednost mi za sada niti procijeniti ne možemo; mi ju tek ljubimo, štujemo i osjećamo, da nam je srcu prirasla da nam je mila, kao što je dijete priraslo majčinom srcu. Naše je dijete lijepo, puno plenitih svojstava i iskrenosti. Ono nas znaće na čas razveseliti, onda nam opet ulijeva tugu i brigu u dušu, da nas čas kasnije opet ugrije svojim toplim zrakama. Može li majka gdje drugdje da izjada svoje bolno srce, nego kraj koljevke ljubljenog djeteta? To su uspavanke nježne i poetične, kako ih može tek majčino srce da stvara. A ona vojnička pjesma o tegobama vojničkog života i svim njegovim strahotama, koje su se usjekle duboko u pamćenje naroda, zar ona ne dira svojim iskreno pročućenim jadom?

U novijoj se pučkoj pjesmi odražuje čitav život židovskog naroda. Sva tuga njegove duše zbori iz tugaljivih tema njegovih pjesama. Ako se promisli, da ta pučka pjesma nastaje u sporno uskoj radionici, gdje manjka zrak i svjetlo, nadalje, da ove pjesme pjevaju najsirošniji židovski slojevi, koji stradavaju ne samo pod zakonskim već i ekonomskim pritiskom, — onda učimo razumjevati, odakle ta duboka bol u njima. Ako je po Spencerovoj definiciji pjevanje idealizirani krik, onda je židovska pjesma krik umorne, i mučene duše.

Wolfsohnov koncert donio nam je židovsku pučku pjesmu u novom, gradskom rahu. Do sada slušali smo tek pjevanu pučku pjesmu, dokim je Wolfsohn predavao svoje obradbe na klaviru. Prije muzikalnog dijela čitao je g. dr. Lujo Weismann Wolfsohново predavanje. Predavač govori o tome, kako se kod svake nacionalne muzike nailazi na elemente, koji karakterizuju bit ili jezik toga naroda. Kao primjere ilustrira njemačku, poljsku, rusku, madžarsku (itd.) muziku. Na sličan odnos nailazimo u židovskoj pučkoj pjesmi. Židovski narod, koji su kroz stoljeća mučili najrazličitijim progonstvima, reagirao je na sve to najčešće uzdansima. Ti uzdansiji, koji su takodjer veoma različiti, češće podaju karakter cijeloj pjesmi. Židov pjeva svoje pjesme »suzom« i »jecanjem«, koje se kod uporabe odražuju u t. zv. triljcima nad povećanom sekundom.

Pjeva li Židov svatovsku pjesmu, tada započinje redovito pucketanjem jezika i katkada udaranjem dlana o dlani. Običaj

židovski, da besprimjerno maze djecu, njihova imena, čak i predmete, dolazi i u pjesmi do izražaja. Češće se čuje, da Židov nakon svršetka svih kitica pjesma nastavlja i ukrašuje jednostavnim sloganima. (Na pr. tidel-lidel-lidel-lei). Predavač nadalje navadja neke naglaske, koji su u pučkoj pjesmi karakteristični, a dolaze od staničnih markantnih riječi. Konačno tumači predavač, da većina židovskih pučkih pjesama svršava na dominanti, dakle nesavršeno, u vječnom očekivanju nečega tajanstveno velikoga.

U muzičkom dijelu te večeri odsvirao je prot. Wolfsohn osam svojih parafraza starožidovskih pučkih pjesama i svoju »Židovsku rapsodiju«. Wolfsohновe su parafraze brilljantno sastavljene kompozicije, koje obiluju svim sredstvima klavirske umjetnosti. Možda je to ujedno manjak njihov. Pjesma traži pjevanje, glas, te gubi od svog čara, ako ju se prenasa na klavir. Time dakako nije rečeno, da se pjesma u toj formi ne bi mogla prikazati. Wolfsohnu uspjelo je, da svoje prekrasne teme iznese plastično i prema karakteru teksta. Mjestimice je pianista Wolfsohn nadjačao kompozitora Wolfsohna i tako se dogodilo, da u pojedinim mjestima izbija suviše želja, da se istakne pianistička tehnika. No i to je potrebno, da u one tugaljive teme unidje po nešto života. Pa kako se ni najlepšoj ženi ne može da zamjeri, ako se redi, tako je i glasoviraču oprostivo, ako svoje teme iskičuje pianističkim manirama.

U cijelosti odaju Wolfsohновe obradbe inteligentnog muzičara. Već samo njegovo nastojanje, da stvari židovsku koncertnu muziku, zasljuže ne samo priznanje, već i hvalu i udivljenje. Wolfsohn je do sada jedini, koji je otvorio židovskoj pučkoj klavirnoj muzici put u koncertnu dvoranu. Parafraze te imale su u svim gradovima uspjeh i naišle su na neograničeno priznanje. (Mi smo na ovom mjestu nedavno iznijeli nekoliko sudova o tim parafrazama.) I mi, koji smo imali prilike, da čujemo interpretaciju od samoga autora, divili smo se krasoti židovske pjesme, osjećali smo blaženo čuvstvo, da je toliko narodnog blaga naša svojina. Za Wolfsona pak čutimo duboko štovanje i hvalu, jer nam je darovao veće, koje će nam ostati u neizbrisivoj uspomeni. Iz te večeri crpsti ćemo pouzdanje, da će židovskoj pučkoj pjesmi svanuti doskora bolji dani. Treba tek da radimo oko nje, kako je Wolfsohn radio, a za ovo nam ne manjka ni snage, ni volje ni sposobnosti.

Vanjski uspjeh koncerta bijaše velik. Napunjena velika i mala dvorana glazbenog zavoda odobravala je umjetniku iskreno. »Makabi« predao je Wolfsonu lовор cijenac.

hh.

INSTALACIONI ZAVOD
MILAN FREIBERGER
BAKĀČEVA ULICA BR. 5 ZAGREB TELEFON BROJ 6-14

UVADJANJE ELEKTR. POGONA (CENTRALA), DYNAMO STROJAVA, ELEKTROMOTORA, ELEK. RASVJETE, KUĆNIH TELEFONA. PREUZIMA SVE POPRAVKE ISTE STRUKE.

Domaćice
tražite kod Vašeg trgovca
samo najbolje belgijsko

Plavilo
za rublje

Zaštitni znak sa znakom „Deva“
...

Glavno skladište za Jugoslaviju:

„Patria“
zadruga za kemijske
potrepštine, Zagreb,
Preradovićeva ul. 12
Telefon broj 16-91 :

Tko oglašuje - taj napreduje!

Gumene pote i Gumene potplate

jeftinije i trajnije su nego od
kože! Najbolja zaštita protiv
vlage i zime!

Na veliko!

Na veliko!

JUŽNO VOĆE

limuna, naranča, smokva, badema,
datutja, sultanina, malaga, itd.
uz najjeftinije cijene kod

I. Dragoner, Zagreb, Nikolićeva 4.

IMPORTNA KUĆA

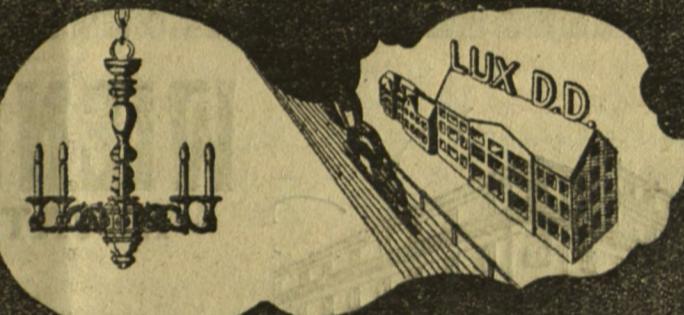
D. HIRSCHL I DRUG SAJMIŠTE 51 ZAGREB SAJMIŠTE 51

TELEFON BROJ 22-72.

TELEGRAM: HISCOMP.

nudja na veliko manufaktturnu robu

TVORNICA BRONZ LUSTERA

LUX D.D. KOTURAŠKA 9.

Vjeran čuvar Vaših zubi jest

»LYDONTE«

pasta za zube. — Jedan pokus — i Vaše je
povjerenje osigurano!

Dobiva se u ljekarnama i drogeriama!

LYO d. d. za finu kozmetiku i farmaceutsku industriju, Zagreb

Jedino najveće specijalno skladište kratke nakitne i pletene robe samo na
veliko, niske cijene, solidna podpora

Dragutin Wilmann, Zagreb
Ilica 36 Ilica 36

„MACHIER“

Agentura za prodaju kuća i zemljišta.
Berislavićeva 4. - ZAGREB - Telefon 16-67.

Industrijalci, Banke-Bankari, Dioničarska društva,
Amerikanci, advokati, lekari, senzali, trgovci, ve-
liki i mali posjednici najprije, najlakše, najbrže,
najjeftinije, najuspješnije možete kupiti-prodati
kuće, vile, vinograde, gradilišta zemljišta, vele-
posjede, ako se obratite na opšto sa svog dobrog
glasa poznatu koncesioniranu i sudbeno proto-
kolirano tvrtku „MACHIER“

MANUFAKTURA

Robni odio Centralne banke d. d.

ZAGREB, Strossmayerova ulica 2.

MAKSO BOROVIC

Brzojavi: MABOR

Telefon: 11-31

Leipziger Stahlfederfabrik
HERM. MÜLLER A. G.
LEIPZIG

Glavno zastupstvo za kraljevinu S.H.S.

Dion. društvo „MERKUR“
veletrgovina i konfekcija papira

ZAGREB
Ilica 31 Telefon 17-95.

J. B. SOELLNERS Nachf. A. G.
REISSZEUGFABRIK
NÜRNBERG

Glavno zastupstvo za kraljevinu S.H.S.

Dioničarsko društvo
„MERKUR“

veletrgovina i konfekcija papira
ZAGREB, Ilica 31. Telef. 17-93.

LYRA BLEISTIFTFABRIK
NÜRNBERG

Glavno zastupstvo za kraljevinu S.H.S.

Dion. društvo „MERKUR“
veletrgovina i konfekcija papira

ZAGREB
Ilica 31 Telefon 17-95.

PAMUK A. ROMANO MOLINO

sve vrsti i
u svim brojevima
Žuti — bijeli — farbani

ZAGREB,
Boškovićeva ulica broj 15
Brzojavi: DIANA Telefon broj 23-66

žutica platno
šifoni
engleski — talijanski

ELEVATOR
D. D. ZA KEMIJSKU INDUSTRIJU
Kukovićeva ulica 30 - **ZAGREB** - Telefon broj 27-95
Kozmetički odio „ESA“
EAU DE COLOGNE, EAU DE COLOGNE RUSSE, BAY-RUM, EAU DE QUININE, ODIX VODA, ODIX PASTA, ODIX PRAŠAK ZA NJEGU USTA I ZUBI, „ESA“ OSVJEŽUĆA VODA IZA BRIJANJA, „ESA“ CREAM (BEZMASNA), „ESA“ GOLDCREAM, PARFUMI NAJBOLJE VRSTI
Proizvadja jedinu najbolju te domaću
ELEVATOR RADIUM francusku rakiju (vinovicu)
Najveća tvornica pečatnog voska u svim kvalitetama

KROJAČKA DVORANA ZA GOSPODU

HINKO GRAF
Zagreb Bežislaviceva
br. 4.

Cijene umjerene - izrada brza
Preporučuje se P.N.
gospodija. iz radbu
najmodernijih odjela.
Veliki izbor
najfinijih englezkih
štakova

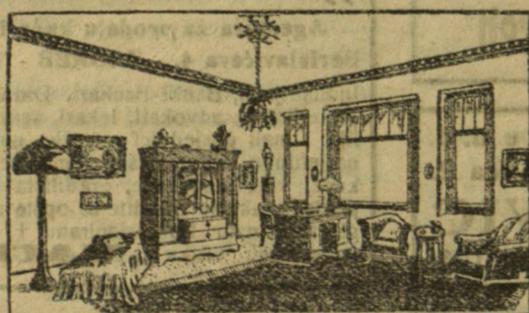
WIENER BANK-VEREIN HRVATSKA PODRUŽNICA, ZAGREB

Jurišićeva ulica broj 22.

Brzojavni naslov: **BANKVEREIN**

Obavlja sve bankovne transakcije.

**Prva osječka
TVORNICA ZA PRERADBU DRVA D. D.**
Atelier za umjetničko uredjivanje stanova

Telefon 2-41, ZAGREB Gajeva 12.

POKUĆTVO
Sve vrsti uz svaku cijenu.

Jesam li

poslao

pretplatu?

VREĆE

Iz jute, tekstilita i papira nove i upotrebljene u svim dimenzijama za brašno, posje, ugalj i t. d., dobiju se najjeftinije kod tvrtke

SCHOTTEN I DRUG

Urhovčeva 13 ZAGREB Telefon 11-65

Kupujemo sve vrsti upotrebljenih vreća uz najveću dnevnu cijenu —

Zavod za posudjivanje nepremoćivih ponajava

J. BUKOVE ČJEPANICE

kao i sve ostale vrsti gorivog drva na vagone, hvatove, te rezana i cijepana, dobijete najpovoljnije kod

ŠANDORA WEILLERA,
TRNJANSKA CESTA 40 - TELEFON 24-69.

GIDOL

NENATKRILJIVO SREDSTVO ZA ČIŠĆENJE SVIH VRSTI KOVINA
Čuvajte se patvorina! Jedini tvorničari: Zahtjevajte uvijek samo:
GRUBIĆ I DROBAC, tvornica kem.-tehn. proizvoda d. d., ZAGREB

GIDOL